

ת"פ 26211/02/15 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד סימון שמעון חן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 26211-02-15 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'
חן

בפני כבוד השופט יוסי טורס
בעניין: פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

סימון שמעון חן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון בעבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר (שבע עבירות), לפי סעיף 418 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר (חמש עבירות), לפי סעיף 420 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה (חמש עבירות), לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.
2. כתב האישום מתאר מסכת של מעשי זיוף ומרמה שביצע הנאשם והוא כולל שבעה אישומים שונים. הפרשה עוסקת בפנקס שיקים אשר הגיע לידי הנאשם (לנאשם לא מיוחסת גניבתו של הפנקס) ובשימוש שעשה בו במרמה בין התאריכים 5.11.12-26.10.12. יובהר כי השימוש כלל זיוף חתימתה של בעלת החשבון (להלן- "המתלוננת") ורישום סכומים ופרטים נוספים כנדרש לצורך משיכת שיק. כתוצאה מפעולות מרמה אלו קיבל הנאשם לידיו סחורות, שירותים או תשלום כספי ובהם כונן מחשב בשווי 400 ₪; מחשב בשווי 1700 ₪; זיכוי חשבונו בבנק הדואר בסך 5300 ₪; מוצרים שונים בסך 832.25 ₪; שירותים ומוצרים בסך 1800 ₪; מוצרים שונים בסך 938.30; ציוד הגברה בשווי 8400 ₪.
3. להשלמת התמונה יצוין כי בכל המקרים השיקים לא כובדו על ידי הבנק של המתלוננת, למעט בפעם בה הפקיד הנאשם את השיק המזויף בחשבונו. עוד יצוין כי הנאשם השיב למתלונן באישום השביעי את שווי המרמה (8,400 ש"ח).

תסקיר שירות המבחן

4. בהתאם להסכמת הצדדים התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן. מהתסקיר עלה כי הנאשם כבן 39, גרוש בשנית ואב לשלושה. הנאשם תיאר נסיבות חיים קשות בהן גדל, התגייס לצה"ל אך השתחרר לאחר זמן קצר בשל אי התאמה. כיום עובד הנאשם במרכול. בהתייחסו לביצוע העבירות, קיבל הנאשם אחריות מלאה למעשיו והסביר את מניעיו על רקע מצבו הכלכלי הקשה והיעדר מחשבה בדבר ההשלכות. שירות המבחן התרשם מכנותו של הנאשם ומרצונו לערוך שינוי בחייו ולהשתלב בטיפול ועל כן המליץ על ענישה בדמות עבודות שירות בצד העמדתו במבחן למשך 18 חודשים.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום ועמדה על חומרת מעשיו של הנאשם. לדבריה הישנות מעשיו בתקופה כה קצרה, לצד עברו הפלילי מצביעים, על היותו מסוכן לציבור. לאור כך טענה למתחם אחד הנע בין 8-20 חודשי מאסר. בהקשר זה נטען כי מדובר באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם אחד. לעניין העונש ביקשה המאשימה שלא לתת משקל גבוה להמלצת שירות המבחן וזאת לאור עברו הפלילי של הנאשם והישנות העבירות. בהתייחסה לשיהוי בהגשת כתב האישום, טענה המאשימה כי הוא נובע ממורכבות התיק וריבוי האירועים אשר דרשו חקירה ממושכת.

6. ב"כ הנאשם הפנה לחרטה שהביע הנאשם, ללקיחת אחריותו ולתסקיר החיובי. נטען כי עברו ישן, אינו מכביד, והוא אף אינו כולל עבירות רכוש. נטען כי מדובר באדם בעל נסיבות חיים קשות אשר עברו הפלילי הוא תולדה של גירושיו. הסנגור הדגיש עוד כי הנאשם השיב חלק מהגזלה ולטענתו הסכום הכולל שנותר בכיסו אינו גבוה. הסנגור ביקש לקבוע מתחם אחד לכל האירועים הנע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי עבודות שירות. בהתייחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, הפנה הסנגור למצבו הכלכלי הקשה ולעובדה שהוא מפרנס את ילדיו לצד הליך של פשיטת רגל, צו כינוס וחובות גבוהים. כמו כן ציין הסנגור את השיהוי בהגשת כתב האישום. לאור האמור לעיל ביקש הסנגור להטיל על הנאשם צו מבחן לצד ענישה מותנית ולהימנע מהטלת קנס או פיצוי לאור מצבו הכלכלי.

7. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והסביר את מעשיו במצבו הכלכלי הקשה אותה עת.

דין והכרעה

8. בהתאם לתיקון 113 על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40'ג'(א) לחוק העונשין. הצדדים טענו כי מדובר באירוע אחד ודעתי כדעתם. בחינת ענייננו על-פי מבחן הקשר ההדוק מלמדת כי מעשיו של הנאשם הם רצף של עבירות זהות, עד כי פיצולם גורע מאופיים הייחודי כמכלול. על כן יש לראותם כמסכת עבריינית אחת אשר יש לקבוע בגינה מתחם עונש

אחד (ראה: ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16) ודנ"פ 2999/16 בעניינו. וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.15); ע"פ 5643/14 אחמד עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.15); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.15)).

9. זאת ועוד, בחינת האירועים על פי תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), התשע"ו-2015 (להלן: "התזכיר"), מובילה אף היא למסקנה זו שכן חרף העובדה שמדובר במספר מעשים נקבע בתזכיר כי "מוצע לקבוע כי מקום שהמעשים מהווים כמה אירועים נפרדים אך מדובר באירועים דומים אשר בוצעו באופן חוזר לאורך תקופת זמן, יהיה רשאי בית המשפט, לאחר ששקל את טיב האירועים וחומרתם, לקבוע מתחם עונש הולם אחד בלבד לכל האירועים". עם זאת מובן שמספר המקרים יובא בחשבון לצורך קביעת גבולות המתחם.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הינו הזכות לשמירה על קניינו של אדם, וכן הגנה על וודאות ויציבות המסחר באמצעות שטרות שהם מסמך סחיר.

11. **נסיבות ביצוע העבירה:** מעשיו של הנאשם תוכננו היטב והם אינם תולדה של דחף אימפולסיבי כלשהו. במשך כ-10 ימים פיזר הנאשם שבעה שיקים מזויפים למתלוננים שונים. פרט למתלונן באישום 7 אשר ציודו הוחזר לו, הנאשם לא שילם או החזיר את הציוד שקיבל במרמה. הנזק של כלל המתלוננים הסתכם ב 10,970 ₪ (לאחר קיזוז נזקו של המתלונן באישום 7).

הנאשם טען כי הסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה (סעיף 40ט(5) לחוק) הן מצוקתו הכלכלית ו "הרעב ללחם" כלשונו. ואולם אף אחת מרכישותיו אינה קשורה למוצרים בסיסיים שנדרשו למחייתו. כך בקשר לציוד ההגברה שרכש, לכוון הנייד, המחשב או מוצרי הרכב. מכאן שקשה לקבל טיעון זה ברצינות.

12. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

בע"פ 28122-10-14 אלחנן נ' מדינת ישראל (17.2.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר נידון לשני חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בגניבת שני שקים, זיזום וקבלת סכום של 22,000 ₪ במזומן באמצעות אחר.

בע"פ 6785-04-10 קצירי נ' מדינת ישראל (2.6.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר נידון לארבע חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בזיוף חתימתה של רעייתו על גבי 14 שיקים בסך של 16,000 ₪ כל אחד.

בת"פ 16871-08-12 **מדינת ישראל נ' אזואיט** (3.5.15), הורשעה נאשמת בשורה ארוכה של עבירות זיוף ומרמה בכך שזייפה שיקים רבים. עברה של הנאשמת היה מכביד והוטלו עליה 12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסרים מותנים.

בת"פ 1295/07 **מדינת ישראל מ' אנבריה** (3.1.10), נידון נאשם לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בעבירות הקשורות לגניבת זיוף 25 שיקים.

בת"פ 2482/08 **מדינת ישראל נ' ברעם** (14.3.11), נידון נאשם לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בזיוף מאות שיקים של ועד הבית לצורך השבת חובות.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין שני חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

14. אקדים ואומר כי לא מצאתי טעמים ממשיים לחריגה ממתחם הענישה שקבעתי ומכאן שעונשו של הנאשם ייגזר בגדרי מתחם הענישה. אין ללמוד מכך שאיני סבור שלנאשם סיכויי שיקום. אני בהחלט סבור שקיימים בענייניו של הנאשם סיכויי שיקום, אך אין בכך להצדיק חריגה ממתחם הענישה, אלא שיקול זה יובא בחשבון לצורך קביעת סוג העונש והיקפו.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, נתתי דעתי לעברו הפלילי. מנגד, נתתי דעתי להודאתו בהזדמנות הראשונה ולחרטה שהביע. עוד נתתי דעתי לנסיבות חייו ולמצבו הכלכלי אשר דומה שעמדו בבסיס ביצוע העבירות. כמו כן הבאתי בחשבון את המלצת שירות המבחן לשלבו בהליך טיפולי.

16. הבאתי עוד בחשבון את השיהוי בהגשת כתב האישום. אינני מקבל את הטענה לפיה מדובר היה בתיק מורכב שהצדיק שיהוי ניכר. אכן, מדובר בשבעה אישומים שונים, אך נראה שחרף זאת אין מדובר בתיק מורכב המצדיק שיהוי של כ-30 חודשים. כידוע, חלוף הזמן מהווה נתון בעל משקל להקלה בעונשו של נאשם (סעיף 40א' (10) לחוק העונשין). בפסיקה נקבע עוד כי שיהוי משמעותי עשוי להביא להימנעות מהטלת עונש מאסר, מקום בו אפשר והיה מקום להטילו אלמלא השיהוי (ע"פ 8421/12 **ינון בן חיים נ' מדינת ישראל** (29.9.13); ע"פ 5822/08 **טרייטל נ' מדינת ישראל**, פסקה 37 (12.3.2009)).

17. בנסיבות המקרה, אני סבור שאין הצדקה להורות על כליאתו של הנאשם. עונש מאסר לריצוי בכליאה, הוא עונש

קשה ומכאיב, אשר נלוות לו השלכות קשות רבות, ובהן חשיפת האסיר להשפעות עברייניות, שעלולות לפגוע משמעותית בסיכויי שיקומו (ראה בעניין זה דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, בראשות השופטת ד. דורנר (2015)). מכאן, סברתי כי נכון לקבל את המלצת שירות המבחן, להמיר את עונש המאסר (ההולם את מעשי הנאשם) בעבודות שירות ולשלבן בהליך שיקומו. אזכיר עוד כי עונש מאסר בכליאה אינו יכול להינתן בצד צו מבחן (סעיף 1 לפקודת המבחן; ע"פ 4167/12 אוחנה ואח' נ' מדינת ישראל (17.3.13)). אף מסיבה זו ראיתי חשיבות להימנע מכליאתו של הנאשם. כן אציין כי בקביעת אורך תקופת עבודות השירות שיוטלו על הנאשם, הבאתי בחשבון את השפעת העונש על מצבו הכלכלי, זאת בין היתר לאור טענתו בדבר היותו פושט רגל.

18. כן בדעתי לחייב את הנאשם בפיצוי נפגעי העבירה. הפיצויים יקבעו רק ביחס למי אשר הוכח שמסר לנאשם סחורה בתמורה לשיק מזויף ולא קיבל את תמורתה. ביחס למתלוננת, יפסקו פיצויים המבטאים את נזקה כאמור באישום 3 בכפוף להצהרת המאשימה, וכן נזק כללי שנגרם לה מן הסתם, בשל מעשי הנאשם.

19. סיכומי של דבר אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **3 חודשי מאסר**. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה בבית אבות פאלס בנהריה. העבודות יחלו ביום 12.1.17 ככל שלא תינתן החלטה אחרת. על הנאשם להתייצב ביום זה במשרדי הממונה בטבריה. העבודות יבוצעו משך 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום. הנאשם הביע כאמור את הסכמתו לרצות עונש של עבודות שירות והוסבר לו כי באם לא יבצע את העבודות כנדרש רשאי הממונה להפסיקן מנהלית והוא ירצה את יתרת התקופה בבית המאסר.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו ענישה נוספת.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום, כל עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש אחרת, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. פיצוי לנפגעי העבירה כמפורט לעיל:

מר אלכס דימר (ע"ת מס' 13) - בסך 2,000 ש"ח.

חברת י. אסלאן שיווק בע"מ (ח.פ. 5-334502-51) - 2,000 ש"ח.

יעקב חזאן (ע"ת מס' 3) - בסך 2,000 ש"ח.

מגל אורית (ע"ת 1) - בסך 3,000 ש"ח.

הפיצוי ישולם באמצעות שוברים שתנפיק מזכירות בית המשפט, בשישה תשלומים שווים ורצופים החל עמוד 5

מיום 1.11.16

המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום את מספרי חשבונות הבנק של המתלוננים ותיידע אותם בדבר תוצאות גזר הדין.

ה. אני נמנע מהטלת קנס על הנאשם בשל מצבו הכלכלי.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות וכן לשירות המבחן.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.